

Vidíš už?

Pieseň: 356. chválospev: „Príď, Spasiteľ sveta, príď...”

Vzdych: „Veď všetky tieto veci urobila moja ruka a všetky sú moje,” znie výrok Hospodina. „Na toho zhliadnem, kto je pokorný, má skrúšeného ducha a trasie sa pred mojím slovom.” (Iz 66,2) Amen.

Lekcia: Druhá Kniha Samuelova 11. a 12. kapitola vybrané verše: *„Na prelome roka, v čase kráľovských výprav, vyslal Dávid Joába a s ním svojich služobníkov i celý Izrael. Tí pobili Ammónčanov a oblahli Rabbu, zatiaľ čo Dávid zostal v Jeruzaleme. Keď večer vstal Dávid zo svojho lôžka a prechádzal sa po streche kráľovského paláca, uzrel ženu, ktorá sa kúpala. Bola to žena veľmi pekná. Keď sa Dávid o ňu zaujímal, povedali mu: „To je predsa Eliáмова dcéra Batšeba, žena Chetitu Uriáša.” Dávid poslal poslov, aby ju priviedli. Keď k nemu prišla, on s ňou spal; práve predtým sa očistila od svojej mesačnej nečistoty. Potom sa vrátila domov. Žena počala a odkázala Dávidovi: „Som tehotná.” Dávid oznámil Joábovi: „Pošli mi Chetitu Uriáša.” Joáb ho poslal k Dávidovi. Keď k nemu Uriáš prišiel, Dávid sa ho pýtal, ako sa má Joáb, ako sa má ľud a ako prebieha boj. Dávid povedal Uriášovi: „Choď domov a umy si nohy!” Uriáš vyšiel z kráľovského paláca a za ním niesli kráľov dar. Uriáš však nešiel domov, ale si lahol ku vchodu do kráľovského paláca spolu s ostatnými služobníkmi svojho pána. Dávidovi oznámili, že Uriáš neodišiel domov. Dávid sa ho spýtal: „Prišiel si predsa z cesty. Prečo nejdeš domov?” Uriáš odpovedal Dávidovi: „Archa, Izrael i Júda bývajú v stanoch, môj pán Joáb a jeho služobníci tábora v poli, a ja by som mal ísť domov, aby som jedol, pil a spal so svojou ženou? Akože žiješ ty a tvoja duša, niečo také neurobím.” Vtedy Dávid povedal Uriášovi: „Zostaň tu ešte dnes, zajtra ťa prepustím.” Uriáš teda zostal v Jeruzaleme v ten deň i v nasledujúci deň. Dávid si ho pozval, aby s ním jedol a pil, a opil ho. Večer si šiel Uriáš ľahnúť na svoje lôžko spolu so sluhami svojho pána, domov však nešiel. Ráno napísal Dávid Joábovi list a poslal ho po Uriášovi. V liste písal: „Zaraďte Uriáša do prednej línie, do najtuhšieho boja. Vy potom ustúpte, nech ho zasiahnu a zahynie.” [...] Keď sa Uriášova žena dozvedela, že jej muž Uriáš zahynul, oplakávala ho. Keď uplynul čas smútku, dal ju Dávid dovieť do svojho paláca a stala sa jeho ženou. Potom mu porodila syna. Hospodin poslal k Dávidovi Nátana. Ten prišiel k nemu a povedal: „V jednom meste boli dvaja muži. Jeden bol bohatý a druhý chudobný. ² Boháč mal veľké množstvo oviec a dobytka. Chudobný mal iba ovečku, ktorú si kúpil. Choval ju a ona rástla spolu s ním a s jeho synmi. Jedávala z jeho skyvy, pila z jeho pohára a spávala mu v lone. Bola mu ako dcéra. Raz dostal boháč návštevu. Túto mu bolo vziať svoju ovцу alebo svoje dobytčá a pripraviť to počestnému, ktorý ho navštívil. Vzal teda ovцу chudobnému a pripravil ju hosťovi.” Dávid sa*

veľmi nahneval na toho muža a povedal Nátanovi: „Akože žije Hospodin, ten muž, čo to urobil, zasluhuje smrť. Ovcu nahradí štvornásobne za to, že spáchal taký skutok a nemal zľutovanie.“ Vtedy povedal Nátan Dávidovi: „Ty si ten muž! Takto vraví Hospodin, Boh Izraela:...”

Modlitba: Pane náš, prameň všetkej milosti, v tichosti stojíme pred Tebou v tejto adventnej hodine. Vieme a vyznávame: zle vidíme a podľa toho aj žijeme, naše srdce často nasleduje príkaz „musím“, nie Tvoje volanie. Chceme vlastniť, ovládať, udržať si to, čo nám nepatrí, a pritom strácame radosť z Tvojej blízkosti. Prosíme Ťa, teraz prerušíš tento úzky pohľad. Ako si kedysi skrze Náтана zažal svetlo v srdci Dávida, tak zažeň tmu aj v nás. Prehovor k nám skrze svoje Slovo, nie obviňujúcimi slovami, ale milosťou, ktorá prebúdza život. Nech sa nás dnes Tvoje slovo opýta: „Kde si?“ – a daj nám odvahu odpovedať úprimne. Pane, nauč nás adventu sebazaprenia. Vyučuj nás, aby sme neochutnávali z toho, čo nám nepatrí, aby sme nepodmieňovali lásku a nehľadali prameň života v sebe samých. Daj, aby sme spoznali: nie vlastníctvo, ale obdarovanie nás robí živými. Požehnaj živé Slovo, nech sa stane spaľujúcim ohňom v našom srdci, ktorý nemožno umlčať. Nech sa obnoví náš vzťah s Tebou, naša služba jedni druhým, a nech je všetko na Tvoju slávu. Príď, Pane Ježišu Kriste, príď medzi nás a zostaň s nami. Amen.

Pieseň: 357. chválospev: „Boh v plnosti času...”

Vzdych: „Tvoja spravodlivosť je ako Božie vrchy, tvoje právo je ako morské hlbiny. Ty, Hospodin, zachraňuješ ľudí i zver. Bože, aká vzácna je tvoja milosť! Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel.” (Ž 36,7-8) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 1. kapitola, 6. verš: „*Izaj splodil kráľa Dávida. Dávid splodil s Uriášovou manželkou Šalamúna,...*”

**Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie
v Pánu Ježišovi!**

Človek každých čias sa rodí s tunelovým videním. Postarali sa o to naši prarodičia, Adam a Eva. Toto tunelové videnie je úzko spojené s okamžitou túžbou vlastniť. Pojem „získať, mať a vlastniť“ nevypadlo z ľudského umu, ba ani z rúk človeka. Je zakódovaný v našej mysli, pretože máme pocit, že vďaka nemu budeme šťastnejší a budú nás väčšmi milovať. „Chcem“ nás poháňa, „získam“ prebúdza náš záujem. „Musím“ nás ťahá vpred a začína sa lov, začína sa séria

umenia dosahovania cieľa. Človek sa s vášňou „chcem“ sa vydáva na hon. Tak ako kedysi Dávid, ktorého si Boh vyvolil a viedol od pastierskeho stáda až k jeho vlastnému ľudu, k Izraelu.

Drahý brat, drahá sestra! S príchodom sviatkov človek vidí mnohé inak, ba aj svet nám všetko ukazuje iným spôsobom. Vŕha nás do fázy vlastníctva a vytvára zdanie, že všetko môže byť naše. No nie je tomu tak. Dnes Boh upozorňuje teba i mňa: „Nevyjedz z taniera všetko, ale podel sa o svoj prídel nebeský. Mysli na chudobného, ktorý na bojisku aj po návrate domov hľadá iba na svoj ľud, na svojich druhov a dvíha zrak k svojmu kráľovi. Podel sa s druhým o tú milosť, ktorá je podľa Božích zasľúbení darom, a nie ziskom. Ba dokonca dúfaj, že služba pre spoločenstvo občerství aj teba. Neklam sám seba, že nemáš všetko, veď Boh ťa aj dnes vedie k vďačnosti. A to, čo si dostal navyše, chráň ako najdrahší Boží dar pre svojho blížneho. Pohľad svet svojimi dlaňami, veď preto si ich dostal a vyber vždy správny liek na ľudské rany. Lebo prebývaš v plnosti milosti, zostaneš Božím človekom. Dovoľme v tomto advente, aby to, čo prišlo od Boha, sa k Bohu vrátilo skrze tvojho brata. Nech to slúži na Božiu slávu.

Aj kráľ Dávid padol, upadol do bočného, periférneho videnia. Videl všetko, ale nie z perspektívy neba, ale pripútaný k zemi. Aj ja, aj ty denne padáme. Naša túžba vlastniť je obrovská. Jeden z našich veľkých reformovaných biskupov, muž veľkého poznania, s ironickým úsmevom, zosmiešňujúc sám seba, keď sa ho študenti teológie v Komárne pýtali na jeho vlastné hriechy, povedal: „Ukradnúť bozk a knihu nie je hriech.“ No hneď nato dodal Slovo Božie z knihy proroka Jeremiáša, ktoré je dobré si čítať každý deň: *„Zvábil si ma, Hospodin, a dal som sa zväbiť, mocne si ma pritiahol k sebe a premohol si ma. Celý deň som na posmech, každý sa mi posmieva. ⁸ Kedykoľvek hovorím, musím kričať: „Násilie a lúpež!“ musím volať. Veď Hospodinovo slovo mi celý deň prináša potupu a výsmech. ⁹ Povedal som: „Nebudem ho pripomínať a nepoviem už ani slovo v*

jeho mene.“ V srdci ma však slovo páľilo ako blčiaci oheň, zadržiatvaný v mojich kostiach. Snažil som sa ho v sebe zadržat, ale nevládal som.” (Jer 20,7–9).

Konať, brať a vlastniť – taký je človek. Zo stromu poznania dobra a zla sme všetci jedli spolu s Adamom a Evou. No keby nebol tento stav, Boh by sa nikdy nevydal na cestu smerom k nám. Pre hriech sa Pán vydal v ústrety človeku. Nátan neusporadúva Dávidovi večierok o jeho hriechoch, ale ruší jeho tunelové videnie. Nátan v ňom prebúdza svetlo, tak ako kedysi Boh v raji v živote Adama: „Kde si?“ (porov. IMojž 3,8–13). Dávid totiž nebol na vlastnom mieste. Jeho miesto nebolo v paláci, ale na bojisku. Jeho spojenie s nebom sa prerušilo. Jeho služba smerom k Bohu sa zamedzila. Prerušilo sa to, čo treba denne posilňovať. Život kráľa Dávida sa scvrkol len na nariadenia, ktorých následky niesol jeden ľudský život: Uriáš. Dávid zlyháva. Dávid padá. A Nátan mu hovorí: „Ty si ten muž!“ Nie náhodou sa v rodokmeni Ježiša Krista nachádza meno Uriáša. Nie je tam Batšeba, nie je tam Dávidova manželka, ale jasne a zreteľne je tam zapísané meno Chetitu Uriáša. Pre poučenie nás všetkých. Pre život nás všetkých. Lebo Uriáš, ktorý poznal Božie prikázania, ktorý vedel, že život je bojisko a nie torta so šľahačkou, neopustil svoje strážne miesto. Lahol si tam, kde mal, nie tam, kde chcel. Vedel, kedy a pred čím sa má zdržať. No Uriášovo sebaovládanie Dávida neprebudilo; na povrch sa dostali veci jeho „zvláštneho“ manželstva až skrze Nátanovo podobenstvo.

Sebazapierajúci advent. Provokatívny advent. Kto ňa zväbil v tento sviatok? Ježiš Kristus bol najmenej materialistickou osobou, aká kedy žila na tejto zemi, a my sme zobrali deň jeho narodenia a urobili sme z neho najmaterialistickejší deň. Láska siahajúca až do neba chce vždy posilniť vzťah. Boh nechce človeka vlastniť, ale chce, aby človek sám povedal: „Budžte so mnou Pane, buď so mnou vždy, hoci Ťa nevidia, moje oči.“ Vždy a vo všetkom ide o vzťah medzi Pánom a tebou, keď Boh iniciuje. Aj napriek svojim pádom zodpovedáš Božím predstavám. Tvoja kráľovská hodnosť trvá aj dnes a je pre teba pripravená u Neho. Boh vyslovuje

nad Dávidovým životom – aj napriek trestu – slovo: „Život je krásny vo dvojici!“ A to platí aj pre teba, drahý brat a milá sestra. Vyslovuje ho preto, lebo chce, aby si sa vzdal svojej túžby po pozemskom vlastníctve. Aby si sa vzdal presvedčenia, že si niečo dokážeš vytvoriť sám. Aby si sa vzdal predtuchy, že aj ten najdrahší dar uspokojí tvoje dieťa. Aby si sa vzdal ilúzie, že všetko riadiš ty sám. Aby si sa vzdal predstavy, že všetko dokážeš vytvoriť sám počas týchto sviatkov. Aby si sa vzdal myšlienky, že si schopný všetkého. Ak nie, potom ťa, žiaľ, dobehne súd. Všetko zostane mŕtve, čo si pokladal za ovocie vlastníctva. Aj Dávidovo dieťa zomrelo napriek jeho pôstu. Nech počas týchto sviatkov nezomrie všetko okolo teba, ale buď milý Bohu, lebo Boh ťa dokáže potešiť tak, ako potešil Dávida a Batšebu. Boh vie každý zlý ľudský začiatok obrátiť na dobro. Veď nebol to Dávid, kto potešil Batšebu, ale Boh potešil ich oboch narodením Šalamúna. Zo semena Dávida vyrastá život, ale jedine Božím požehnaním. Nie ľudským vlastníctvom, ale Božím obdarovaním sa milosť stáva nepretržitou a kontinuálnom. Kristus je výsledkom neustáleho obdarúvania. On je koniec zákona a začiatok milosti. Ak ťa Boh prijme do svojej milosti, budeš mať sviatok. Ak sa Boh na teba pozrie, môžeš hovoriť o skutočnej rodinnej spolupatričnosti. Ak sa ťa Boh dotkne a hľadá ťa, ba dokonca ti povie: „Ty si ten človek!“, potom od teba niečo chce. Chce ti niečo dať, niečo, čo ti nikto nemôže vziať.

Tvoja a moja stratená kráľovská hodnosť je uložená u Boha. Nová packeta je pripravená na prevzatie. Aj dnes ho k tebe vystiera a hlása, že Jeho vernosť a milosrdenstvo trvajú z pokolenia na pokolenie až naveky. Aj dnes chce byť s tebou, a preto mení tvoje zmýšľanie a vyzýva ťa: „Bud' verný až do smrti a dám ti veniec života.“ (Zjav 2,10). Vidíš už? Čo je to, čo môžeš úplne stratiť? A čo môže byť tvoje v Ježišovi? Boh sa predstavuje a aj v tomto advente vie, čo potrebuješ. Vieš to aj ty? On to vie lepšie, lebo podľa Ježišovho prisľúbenia zostáva s nami až do skonania sveta. Amen.

Modlitba: „Či nie si to ty, Hospodin, Bože náš? V teba dúfame, lebo ty si utvoril toto všetko.“ (Jer 14,22)

„A máme k nemu pevnú dôveru, že nás počuje, kedykoľvek o niečo prosíme podľa jeho vôle.“ (I Jn 5,14)

„Plesajte, zrúcaniny Jeruzalema, spoločne sa radujte, lebo Hospodin potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem.“ (Iz 52,9)

„Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar.“ (Ef 2,8)

„Pán, Hospodin, mi otvoril ucho a ja som sa nebúril, späť som neustúpil.“ (Iz 50,5)

„Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho Otec poctí.“ (Jn 12,26)

„Duch oživuje, telo nič neosoží! Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.“ (Jn 6,63)

„Hospodinove príkazy sú správne, srdce naplňajú radosťou. Hospodinov príkaz je jasný, očiám dáva svetlo.“ (Ž 19,9)

„Lebo oči Hospodina pozorujú celú zem, aby posilnil tých, čo sú mu srdcom plne oddaní. Nerozvážne si v tom postupoval, lebo odteraz budeš musieť bojovať.“ (II Krn 16,9)

Modlitba Pánova

Ofera: „Nech je zvelebené jeho slávne meno naveky a nech jeho sláva naplní celú zem! Amen, amen.“ (Žalm 72,19)

Požehnanie: „...no milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista.“ (Jn 1,17) Amen.

Pieseň 362. chválospev 4-5. verše: „Preto i my v novej milosti...”